

CONVENIO DE COLABORACIÓN ENTRE A CONSELLERÍA DE CULTURA E TURISMO, A AXENCIA TURISMO DE GALICIA E O CONCELLO DE PALAS DE REI PARA A APERTURA E VISITAS PÚBLICAS AO CASTELO DE PAMBRE

MEMORIA XUSTIFICATIVA

A xerente de Turismo de Galicia

DECLARA:

Que esta Axencia Turismo de Galicia formalizou co concello de Palas de Rei o instrumento convencional arriba referido por un período de vixencia que abrangue dende a data da súa sinatura ata o 31 de decembro de 2022.

Que o instrumento convencional ten por obxecto a colaboración entre a Consellería de Cultura e Turismo, a Axencia Turismo de Galicia e o concello de Palas de Rei para a xestión da apertura e visitas públicas ao Castelo de Pambre.

Que o instrumento convencional que se pretende asinar se **fundamenta** no seguinte:

Primeiro.- A Axencia Turismo de Galicia, segundo o Decreto 196/2012, do 27 de setembro, polo que se crea a Axencia de Turismo de Galicia e se aproban os seus estatutos, ten como obxectivo, impulsar, coordinar e xestionar a política autonómica en materia de turismo e, en especial, a promoción e a ordenación do turismo dentro da comunidade ara lograr esta finalidade a Axencia Turismo de Galicia, acomete no ámbito das súas competencias, un decidido apoio á promoción e fomento do sector turístico de Galicia a través daquelas accións que lle permiten acadar os seus obxectivos.

Segundo.- Que o castelo de Pambre erixiuse a finais do século XIV. En 1484 pasa a ser propiedade dos Condes de Monterrei como fielato con funcións militares de custodia do Camiño de Santiago e cobro de portazgos. Co tempo, a estabilidade interna de Galicia dentro do conxuntos dos reinos de España e a decadencia do Camiño de Santiago trala reforma protestante do centro e norte de Europa fan que a súa función acabe derivando en

núcleo de produción agropecuaria das terras vinculadas á propiedade da fortaleza na comarca lucense de A Ulloa. En 1702 descríbese xa a ruína da construción principal.

A mediados do século XIX o Duque de Alba cede a súa propiedade á familia Moreiras, D. Manuel García Blanco Catedrático e membro da Real Academia Galega e da Real Academia da Historia reivindicou en numerosas ocasións a súa revaloración. Máis adiante vendeu a fortaleza a D. Manuel Taboada Fernández que a cerrou deixándoa arruinarse e acabando coa produción agropecuaria. No ano 2009 por disposición testamentaria pasa a ser propiedade dos Hermanos Misioneros de los Enfermos Pobres. Con data de 17 de xuño de 2017 foi adquirido por contrato de compra venda pola Xunta de Galicia, estando adscrito á Consellería de Cultura e Turismo.

A fortaleza é un dos poucos exemplos de arquitectura militar do medievo galego que se conservou e sobreviviu á Revolta Irmandiña..

Terceiro.- Que, de acordo coa Disposición adicional 2ª da Lei 16/1985, do 25 de xuño, do patrimonio histórico español os bens a que se contraen os Decretos de 22 de abril de 1949, 571/1963 e 499/1973, pasaron a considerarse Bens de Interese Cultural (BIC) e sometidos ao réxime previsto na citada Lei.

Actualmente e de acordo co establecido no artigo 12 da citada lei, o Castelo de Pambre está inscrito no Rexistro de BIC dependente do Ministerio de Educación, Cultura e Deporte coa categoría de “Monumento”.

A Disposición adicional primeira da Lei 5/2016, do 4 de maio, do patrimonio cultural de Galicia, dispón que “todos aqueles bens integrantes do patrimonio cultural de Galicia que tivesen a condición de bens de interese cultural con anterioridade á entrada en vigor desta lei manterán a consideración de bens de interese cultural e quedarán sometidos ao mesmo réxime xurídico de protección aplicable a estes segundo esta lei”.

Cuarto.- Que en virtude do disposto no artigo 13.2 da Lei 16/1985, do 25 de xuño, os propietarios de bens de interese cultural estarán obrigados a permitir a súa visita pública, nas condicións de gratuidade que se determinen regulamentariamente, ao menos catro días ao mes, en días e horas previamente sinalados.

Así mesmo, o artigo 48 da Lei 5/2016, do 4 de maio, establece que “as persoas propietarias, posuidoras, arrendatarias e, en xeral, titulares de dereitos reais sobre os bens

de interese cultural especificamente declarados permitirán a súa visita pública gratuíta un número mínimo de catro días ao mes durante, polo menos catro horas ao día, que serán definidos previamente”.

Quinto.- Que o Plan Estratéxico do Turismo de Galicia 2020 constrúese co propósito de consolidar un destino competitivo, cun gran valor estratéxico na economía galega. A súa liña estratéxica 2: Valores diferenciadores e a súa potenciación, indica que o patrimonio material e inmaterial, a nosa cultura e o termalismo son recursos e valores que nos diferencian e vertebran unha experiencia turística propia e singular. Estes valores están asociados univocamente con Galicia, xerando a dimensión turística da marca. A enogastronomía como recursos transversal, como parte tamén do noso acervo cultural, no que os produtos de proximidade forman a base na que traballa unha cociña cada vez máis recoñecida internacionalmente. Ademais, continuamos sendo un territorio caracterizado pola calidade e autenticidade, o que nos outorga un gran potencial como destino de slow tourism.

Que os intereses converxentes das partes asinantes exclúen o ánimo de lucro, e non poden satisfacerse axeitadamente mediante a celebración dun contrato dos contemplados na Lei 9/2017, de 8 de novembro, de Contratos do Sector Público, pola que se transpoñen, ao ordenamento xurídico español as Directivas do Parlamento Europeo e do Consello 2014/23/UE e 2014/24/UE, de 26 de febreiro de 2004, ou doutro instrumento alleo á natureza estritamente convencional.

En atención ao exposto, e a fin de dar cumprimento ao preceptuado no artigo 15.2. da Lei 1/2016, de 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno, estímase xustificado o recurso á sinatura do instrumento convencional que se pretende, con exclusión doutras figuras.

E para que conste, asíñase esta memoria, en Santiago de Compostela
A xerente de Turismo de Galicia

Mª Elena Barca Ramos

